

Schubertiada Vilabertran

LIED THE FUTURE

B Sabadell
Fundació

ACADÈMIA DOROTHEA RÖSCHMANN
& WOLFRAM RIEGER

Dimecres 23 d'agost de 2023

18 h

Mireia Tarragó, soprano
Carmen Santamaría, piano
Elionor Martínez, soprano
Olivia Zaugg, piano

Elionor Martínez

Olivia Zaugg

CLARA SCHUMANN (1819 — 1896)

7' **Sechs Lieder, op. 13** (1844)

- n. 1 Ich stand in dunklen Träumen
- n. 2 Sie liebten sich beide
- n. 3 Liebeszauber

12' **FRANZ SCHUBERT** (1797 — 1828)

Du bist die Ruh, D. 776 (1823)

Seligkeit, D. 433 (1816)

Die Forelle, D. 550 (1817)

Gretchen am Spinnrade, D. 118 (1814)

HUGO WOLF (1860 — 1903)

5' **Mörrike-Lieder, HWW. 119** (1888)

- n. 17 Der Gärtner
- n. 18 Zitronenfalter im April
- n. 6 Er ist's

Mireia Tarragó

Carmen Santamaría

5' **OTTORINO RESPIGHI** (1879 — 1936)

Ballata, P. 71/3 (ca. 1906)

Storia Breve, P. 52 (1904)

5' **ALMA MAHLER** (1879 — 1964)

In meines Vaters Garten (1902)

7' **HUGO WOLF** (1860 — 1903)

Italienisches Liederbuch, HWW. 159

- n. 10 Du denkst mit einem Fädchen mich zu fangen (1891)
- n. 20 Mein Liebster singt (1891)
- n. 31 Wie soll ich fröhlich sein (1896)
- n. 40 O wär' dein Haus durchsichtig wie ein Glas (1896)
- n. 43 Schweig einmal still (1896)

4' **EDUARD TOLDRÀ** (1895 — 1962)

Els obercocs i les petites collidores (1915)
Abril (1920)

LIED THE FUTURE

“La joventut s’estima més ser estimulada que ser instruïda.”

Johann Wolfgang von Goethe

LA PLATAFORMA OBERTA AL TALENT EUROPEU DE LA SCHUBERTIADA

Lied the Future és el programa de suport a joves talents europeus en l'àmbit de la cançó poètica i de la música de cambra. La Schubertiada reforça així el seu vessant pedagògic, iniciat el 1994 amb el Curs Internacional de Lied i complementat des del 2018 amb l'Acadèmia de la Schubertiada. El programa facilita el **treball continuat amb grans mestres**, **reforça els concerts-debut** en el marc de la Schubertiada i aprofita la capacitat de projecció del festival per ajudar els joves artistes becats a introduir-se en el circuit mitjançant una **xarxa internacional de concerts**.

**Vols donar suport als joves músics
del programa *Lied the Future*?**

Escriu-nos a info@schubertiada.cat

“Lied the Future” és un projecte de l'Associació Franz Schubert,
en col·laboració amb la Fundació Banc Sabadell.

Associació
Franz Schubert

BSabadell
Fundació

www.schubertiada.cat/ca/lied-the-future

Mireia Tarragó, soprano

Nascuda a Tarragona l'any 1995, va cursar el grau superior de Cant i el màster de Lied a l'ESMUC. Actualment forma duo amb la pianista Carmen Santamaría, amb qui realitza recitals de cançó arreu del territori espanyol donant a conèixer obres de compositores. També han estrenat recentment el seu primer disc en homenatge a la figura del compositor càntabre Arturo Dúo-Vital. En el camp operístic, ha debutat recentment com ara Lucya de Ceprano (*Rigoletto*) sota la batuta d'Oliver Díaz. El seu repertori inclou personatges com ara Lucy (*The Telephone*), Micaëla (*Carmen*) o Lauretta (*Gianni Schicchi*). El 2020 va guanyar el Premi Catalunya Música del concurs El Primer Palau. Ha actuat diverses vegades a la Schubertiada i al LIFE Victoria de Barcelona. Ha cantat en sales tan importants com l'Auditori Nacional de Bordeaux i l'Auditori de Barcelona.

Aquest és el quart concert de Mireia Tarragó a la Schubertiada. Hi va debutar l'any 2018.

Carmen Santamaría, piano

Nascuda a Castro Urdiales (Cantàbria), el 2006 ingressa en el Centre Superior de Música del País Basc (Musikene) i s'especialitza en música de cambra. Becada pels governs de Cantàbria i d'Hongria, el 2011 es trasllada a Budapest, on durant dos anys és alumna a temps parcial de piano i música de cambra, i el 2013 comença el màster d'Interpretació. El 2015 fa el màster de Lied de l'ESMUC, centre amb el qual col·labora com a pianista entre 2016 i 2018. Des de 2001 actua en diverses sales de Budapest, Barcelona, Alacant, Tarragona, Galícia, Ciutat de Mèxic, Bilbao, Santander o Lleó, i en els festivals Life Victoria, Aurora Festival (Estocolm) o Festival Talent Barcelona. Des de 2018 col·labora amb l'artista visual Inés García en els seus projectes *Winterreise* i *Six cançons populars muntanyeses*. Forma duo amb la soprano Mireia Tarragó.

Aquest és el segon concert de Carmen Santamaría a la Schubertiada; hi va debutar l'any 2022 a Cantàbria.

Elionor Martínez, soprano

Nascuda a Barcelona el 1996, va cursar els estudis superiors al Conservatori del Liceu, becada per la Fundació Ferrer-Salat; posteriorment va guanyar la Salvat Beca Bach 2016, atorgada per la Fundació Bach Zum Mitsingen Barcelona. El 2019 va obtenir quatre premis especials al Concurs de Cant Josep Palet de Martorell. Va assolir el màster d'Interpretació Musical a la Hochschule für Musik de Basilea, sota el mecenatge de la Fundació Salvat. Com a solista, ha interpretat *El Messies* de Händel, el *Requiem* i la Gran Missa en do de Mozart, el *Gloria* de Vivaldi, els rèquiem de Fauré i de Brahms i obres de Bach com la Passió segons Sant Joan i el *Magnificat*. També ha cantat en produccions d'òpera com ara *Dido and Aeneas*, *Così fan tutte* o *La Cenerentola*. Canta habitualment a La Capella Reial de Catalunya, dirigida per Jordi Savall, i al Collegium Vocale Gent, dirigit per Philippe Herreweghe.

Debuta a la Schubertiada.

Olivia Zaugg, piano

Nascuda a Berna el 1995, viu a Basilea, on va estudiar piano a la Musik-Akademie. Va completar els seus estudis de postgrau amb el professor Anton Kernjak l'estiu de 2021. La seva especialització en lied ha donat lloc a diverses col·laboracions: amb Elionor Martínez Lara (centrada en el repertori francocatalà), Sarah Widmer (centrada en arranjaments de cançons populars) i Maria Laschinger (duo Blickwechsel, centrat en compositores). Els projectes interdisciplinaris representen una part important de la seva obra artística, com la participació en l'obra de teatre musical *Triptychon* o la seva actuació en solitari a *Gaspis wäundersame Reise*, en la qual combina text, moviment i música. Els seus amplis interessos musicals es reflecteixen en projectes com el duo GGCK amb Martin Reck (electrònica en directe i piano) o el Trio Weón amb música folk sud-americana, en el qual participa com a cantant i acordionista.

Debuta a la Schubertiada.

   www.schubertiada.cat

Col·laborador principal

Amb el suport de

Organitzat per

 Sabadell
Fundació

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

 Associació
Franz Schubert

Schubertiada
Vilabertran

LIED THE FUTURE

Sabadell
Fundació

Dimecres 23 d'agost de 2023
18 h

Canònica de Santa Maria
de Vilabertran

ACADÈMIA DOROTHEA RÖSCHMANN
& WOLFRAM RIEGER

Mireia Tarragó, soprano
Carmen Santamaría, piano
Elionor Martínez, soprano
Olivia Zaugg, piano

CLARA SCHUMANN
(1819 — 1896)

Heinrich Heine (1797 — 1856)

Ich stand in dunklen Träumen

Ich stand in dunklen Träumen
Und starrte ihr Bildnis an,
Und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

Um ihre Lippen zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmutstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.

Auch meine Tränen flossen
Mir von den Wangen herab,
Und ach, ich kann 's nicht glauben,
Daß ich dich verloren hab!

Era en un somni obscur

Era en un somni obscur
i vaig mirar la seva imatge de fit a fit,
i el rostre estimat
començà a viure secretament.

Aparegué en els seus llavis
un somriure meravellós,
i en els ulls brillaren
llàgrimes de melangia.

També les meves llàgrimes
caigueren per les meves galtes...
i ai!, no em puc creure
que t'hagi perduda!

Heinrich Heine

Sie liebten sich beide

Sie liebten sich beide, doch keiner
Wollt' es dem andern gestehn;
Sie sahen sich an so feindlich,
Und wollten vor Liebe vergehn.

Sie trennten sich endlich und sah'n sich
Nur noch zuweilen im Traum;
Sie waren längst gestorben
Und wussten es selber kaum.

Emanuel von Geibel (1815 — 1884)

Liebeszauber

Die Liebe saß als Nachtigall
Im Rosenbusch und sang;
Es flog der wunderschöne Schall
Den grünen Wald entlang.

Und wie er klang, da stieg im Kreis
Aus tausend Kelchen Duft,
Und alle Wipfel rauschten leis',
Und leiser ging die Luft;

Die Bäche schwiegen, die noch kaum
Geplätschert von den Höhn',
Die Rehlein standen wie im Traum
Und lauschten dem Getön.

Und hell und immer heller floß
Der Sonne Glanz herein,
Um Blumen, Wald und Schlucht ergoß
Sich goldig roter Schein.

Ich aber zog den Weg entlang
Und hörte auch den Schall.
Ach! was seit jener Stund' ich sang,
War nur sein Widerhall.

Ambdós s'estimaven

Ambdós s'estimaven, però cap
volia confessar-ho a l'altre;
es miraven amb hostilitat,
i volien morir-se d'amor.

Es separaren finalment i es veien
de tant en tant en somnis;
feia temps que eren morts,
i amb prou feines ho sabien.

Màgia de l'amor

L'amor s'assegué com un rossinyol
en un roser i cantà;
el so meravellós
ressonà per la verda vall.

I quan sonà, s'estengué en cercles
per mil calzes perfumats,
i tot el brancatge murmurà suaument
i l'aire es feu més lleuger.

Els rierols callaren, i a penes
murmuraren les altures,
els cabirols s'aturaren com en somnis
i escoltaren la tonada.

I la resplendor del sol
lluï més i més clara,
derramant raigs de roig daurat
damunt de flors, boscos i congosts.

Però jo vaig seguir el meu camí
i vaig sentir també el so.
Ai! el que vaig cantar des d'aquell moment
no era més que el seu eco.

FRANZ SCHUBERT

(1797 — 1828)

Friedrich Rückert (1788 — 1866)

Du bist die Ruh

Du bist die Ruh,
Der Friede mild,
Die Sehnsucht du,
Und was sie stillt.

Ich weihe dir
Voll Lust und Schmerz
Zur Wohnung hier
Mein Aug' und Herz.

Kehr' ein bei mir,
Und schliesse du
Still hinter dir
Die Pforten zu.

Treib andern Schmerz
Aus dieser Brust.
Voll sei dies Herz
Von deiner Lust.

Dies Augenzelt
Von deinem Glanz
Allein erhellt,
O füll' es ganz.

Tu ets la pau

Tu ets la pau,
el dolç repòs,
l'enyorança
i el que tot ho encalma.

Em consagro a tu,
plena de joia i dolor,
perquè visquin aquí
els meus ulls i el meu cor.

Vine a mi
i tanca tranquil
darrera teu
la porta.

Treu qualsevol pena
d'aquest pit!
Que aquest cor s'ompli
de la teva joia!

Ompli de llum
el pavelló dels meus ulls,
il·luminats només
pel teu esclat.

Ludwig Christoph Heinrich Hölty (1748 — 1776)

Seligkeit

Freuden sonder Zahl
Blühn im Himmelsaal
Engeln und Verklärten,
Wie die Väter lehrten.
Oh, da möcht' ich sein
Und mich ewig freun!

Jedem lächelt traut
Eine Himmelsbraut;
Harf' und Psalter klinget,
Und man tanzt und singet.
Oh, da möcht' ich sein
Und mich ewig freun!

Lieber bleib' ich hier,
Lächelt Laura mir
Einen Blick, der saget,
Dass ich ausgeklaget.
Selig dann mit ihr
Bleib' ich ewig hier!

Benaurança

Floreixen amb joies incomptables
en la sala celestial
àngels i benaventurats,
com ens ensenyen els pares.
Oh, jo voldria ser-hi
i alegrar-me eternament!

A cadascú somriu confiada
una núvia celestial;
sonen arpes i salteris,
i es canta i es balla.
Oh, jo voldria ser-hi
i alegrar-me eternament!

Però més aviat restaria ací,
si Laura em somrigués,
i amb una mirada em digués
que mai més no sofriré.
Benaurat llavors amb ella
romandria ací eternament!

Christian Schubart (1739 — 1791)

Die Forelle

In einem Bächlein helle
Da schoss in froher Eil'
Die launische Forelle
Vorüber wie ein Pfeil.
Ich stand an dem Gestade
Und sah in süsser Ruh'
Des muntern Fischleins Bade
Im klaren Bächlein zu.

Ein Fischer mit der Rute
Wohl an dem Ufer stand,
Und sah's mit kaltem Blute,
Wie sich das Fischlein wand.
So lang dem Wasser Helle,
So dacht' ich, nicht gebricht,
So fängt er die Forelle
Mit seiner Angel nicht.

Doch endlich ward dem Diebe
Die Zeit zu lang. Er macht
Das Bächlein tückisch trübe,
Und eh ich es gedacht,
So zuckte seine Rute,
Das Fischlein zappelt dran,
Und ich mit regem Blute
Sah die Betrogne an.

La truita

En un rierol transparent
saltava amb alegre pressa
la capriciosa truita,
ràpida com una sageta.
Jo estava a la ribera
i mirava en dolça pau
el bany de l'alegre peix
en el clar rierol.

Un pescador amb la seva canya
estava també a la ribera
i mirava amb sang freda
com nedava el peixet.
Mentre l'aigua transparent,
pensava jo, no s'enterboleixi,
no enganyarà la truita
amb el seu ham.

Però finalment trobà el lladre
el temps massa llarg. Maliciós,
enterboleix el rierol,
i abans del que em pensava,
tirà de la canya,
i allà forceja el peixet,
i jo els contemplo
amb la sang encesa.

Johann Wolfgang von Goethe (1749 — 1832)

Gretchen am Spinnrade

Meine Ruh' ist hin,
Mein Herz ist schwer,
Ich finde sie nimmer
Und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab'
Ist mir das Grab,
Die ganze Welt
Ist mir vergällt.

Mein armer Kopf
Ist mir verrückt
Mein armer Sinn
Ist mir zerstückt.

Nach ihm nur schau' ich
Zum Fenster hinaus,
Nach ihm nur geh' ich
Aus dem Haus.

Sein hoher Gang,
Sein' edle Gestalt,
Seines Mundes Lächeln,
Seiner Augen Gewalt.

Und seiner Rede
Zauberfluss.
Sein Händedruck,
Und ach, sein Kuss!

Mein Busen drängt sich
Nach ihm hin.
Ach dürft' ich fassen
Und halten ihn.

Und küssen ihn
So wie ich wollt'
An seinen Küssen
Vergehen sollt'!

Margarida a la filosa

La meva pau ha fugit,
el cor em pesa;
ja no els trobaré
mai més.

On ell no hi és,
hi ha la meva tomba;
el món sencer
se m'ha amagat.

El meu pobre cap
està trastocat,
els meus sentits
estan destrossats.

Només miro per la finestra
per veure'l,
només per ell
surto de casa.

El seu caient distingit,
la seva noble figura,
el somriure de la seva boca,
la força dels seus ulls,

i el màgic corrent
de les seves paraules,
la seva mà entre les meves,
i ai! els seus besos.

El meu pit
l'anhela ardentment.
Ah, si pogués agafar-lo
i retenir-lo!

I besar-lo
com jo voldria!
Em moriria
amb els seus besos!

HUGO WOLF

(1860 — 1903)

Eduard Mörike (1804 — 1875)

Der Gärtner

Auf ihrem Leibrößlein,
So weiss wie der Schnee,
Die schönste Prinzessin
Reit't durch die Allee.

Der Weg, den das Rößlein
Hintanzet so hold,
Der Sand, den ich streute,
Er blinket wie Gold.

Du rosenfarbs Hütlein
Wohl auf und wohl ab,
O wirf eine Feder
Verstohlen herab!

Und willst du dagegen
Eine Blüte von mir,
Nimm tausend für eine,
Nimm alle dafür!

Eduard Mörike

Zitronenfalter im April

Grausame Frühlingssonne,
Du weckst mich vor der Zeit,
Dem nur im Maienwonne
Die zarte Kost gedeiht!
Ist nicht ein liebes Mädchen hier,
Das auf der Rosenlippe mir
Ein Tröpfchen Honig beut,
So muss ich jämmerlich vergehn
Und wird der Mai mich nimmer sehn
In meinem gelben Kleid.

El jardiner

Sobre el seu corser favorit,
blanc com la neu,
la més bella de les princeses
cavalca per l'avinguda.

El camí que el corser
trepitja amb tanta gràcia,
amb la sorra que hi he escampat
brilla com l'or.

Petit capell color de rosa
que puges i baixes,
deixa que una ploma
caigui d'amagat!

Si tu vols en canvi
una de les meves flors,
pren-ne mil per una,
pren-les totes per ella!

Papallona d'abril

Cruel sol primaveral,
em despertes abans de temps,
car només els delits del maig
alimenten la meua vida delicada!
Si no hi ha aquí una noia amable
que amb els seus llavis rosats
em doni una goteta de mel,
em moriré desconsolada,
i el maig no em veurà mai
amb el meu vestit groc.

Eduard Mörike

Er ist's

Frühling läßt sein blaues Band
Wieder flattern durch die Lüfte;
Süße, wohlbekante Düfte
Streifen ahnungsvoll das Land.
Veilchen träumen schon,
Wollen balde kommen,
—Horch, von fern ein leiser Harfenton!
Frühling, ja du bist's!
Dich hab ich vernommen!

És ella

La primavera feia voletejar altre cop
pels aires la seva cinta blava;
dolços i familiars aromes
freguen la terra plens de presentiments.
Ja somnien les violetes,
que volen venir aviat.
Escolta, en la llunyania, una suau tonada d'arpa!
Primavera, sí, ets tu!
T'he sentit!

OTTORINO RESPIGHI

(1879 — 1936)

Giovanni Boccaccio (1313 — 1375)

Ballata

Non so qual io mi voglia,
O viver o morir, per minor doglia
Morir vorrei, che 'l viver m'è gravoso
Veggendomi da voi esser lasciato;
E morir non vorrei, che trapassato
Più non vedrei il bel viso amoroso
Per cui io piango invidioso
Di chi l'ha fatto suo e me ne spoglia!

Ada Negri (1870 — 1945)

Storia breve

Ella pareva un sogno di poeta;
Vestia sempre di bianco, e avea sul viso
La calma d'una sfinge d'Oriente:

Le cadea sino ai fianchi il crin di seta;
Trillava un canto nel suo breve riso,
Era di statua il bel corpo indolente.

Amò, non fu riamata. In fondo al core,
Tranquilla in fronte, custodì la ria
Fiamma di quell'amor senza parole.

Ma quel desio la consumò... Nell'ore
D'un crepuscol d'Ottobre ella moria,
Come verbena quando manca il sole.

Balada

Jo no sé el que vull,
viure o morir, per sofrir menys
voldria morir, car viure em pesa
veient-me abandonat per vos;
I no vull morir, car traspasat
no veuria més la bella cara amorosa
per la qual ploro envejós
de qui l'ha fet seva i me l'ha robat!

Història breu

Ella semblava un somni de poeta;
sempre vestia de blanc, i tenia en la cara
la calma d'una esfínx de l'Orient.

Li queia fins als costats la crin de seda;
trinava un cant en el seu breu somriure,
era escultural el bell cos indolent.

Estimà, no fou corresposta. Al fons del cor,
tranquilla en la ment, custodiava la perversa
flama d'aquell amor sense paraules.

Però aquell desig la consumí... En l'hora
d'un crepuscle d'octubre moria,
com la berbena quan li falta el sol.

ALMA MAHLER

(1879 — 1964)

Otto Erich Hartleben (1864 — 1905)

In meines Vaters Garten

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
stand ein schattender Apfelbaum –
Süsser Traum –
stand ein schattender Apfelbaum.

Drei blonde Königstöchter –
blühe mein Herz, blüh auf –
drei wunderschöne Mädchen
schliefen unter dem Apfelbaum –
Süsser Traum –
schliefen unter dem Apfelbaum.

Die allerjüngste Feine –
blühe mein Herz, blüh auf –
die allerjüngste Feine
blinzelte und erwachte kaum –
Süsser Traum –
blinzelte und erwachte kaum.

Die zweite fuhr sich übers Haar –
blühe mein Herz, blüh auf –
sah den roten Morgensaum –
Süsser Traum –

Sie sprach: Hört ihr die Trommel nicht –
blühe mein Herz, blüh auf –
Süsser Traum –
hell durch den dämmernden Traum?

Mein Liebster zieht in den Kampf –
blühe mein Herz, blüh auf –
mein Liebster zieht in den Kampf hinaus,

En el jardí del meu pare

En el jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
en el jardí del meu pare
hi havia un ombrós pomer,
dolç somni,
hi havia un ombrós pomer.

Tres princeses rosses,
floreix, cor meu,
tres noies meravelloses
dormien sota el pomer,
dolç somni,
dormien sota el pomer.

La més jove de les belles,
floreix, cor meu,
la més jove de les belles
parpellejà i a penes es despertà,
dolç somni,
parpellejà i a penes es despertà.

La segona s'acaronà els cabells,
floreix, cor meu,
i contemplà l'aurora rogent,
dolç somni.

Digué: No sentiu els tambors?
floreix, cor meu,
dolç somni,
vibrants en l'espai que clareja?

El meu estimat se'n va a la guerra,
floreix, cor meu,
el meu estimat se'n va a la guerra,

küsst mir als Sieger des Kleides Saum –
Süsser Traum –
küsst mir des Kleides Saum!

Die dritte sprach und sprach so leis –
blühe mein Herz, blüh auf –
die dritte sprach und sprach so leis:
Ich küsse dem Liebsten des Kleides Saum –
Süsser Traum –
ich küsse dem Liebsten des Kleides Saum –

In meines Vaters Garten –
blühe mein Herz, blüh auf –
in meines Vaters Garten
steht ein sonniger Apfelbaum –
Süsser Traum –
steht ein sonniger Apfelbaum!

HUGO WOLF

(1860 — 1903)

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse (1830 — 1914)

Du denkst mit einem Fädchen mich zu fangen

Du denkst mit einem Fädchen mich zu
fangen,
Mit einem Blick schon mich zu machen?
Ich fing schon andre, die sich höher
schwangen;
Du darfst mich ja nicht traun, siehst du mich
lachen.
Schon andre fing ich, glaub es sicherlich.
Ich bin verliebt, doch eben nicht in dich.

i em besa com vencedor l'orla de la seda,
dolç somni,
em besa l'orla de la seda.

La tercera parlà, i digué molt suaument,
floreix, cor meu,
la tercera parlà i digué molt suaument:
beso l'orla de la seda de l'estimat,
dolç somni,
Beso l'orla de la seda de l'estimat.

En el jardí del meu pare,
floreix, cor meu,
en el jardí del meu pare
hi havia un solellós pomer,
dolç somni,
hi havia un solellós pomer.

Penses lligar-me amb un filet

Penses lligar-me amb un
filet
i enamorar-me amb una sola mirada?
N'he atrapat d'altres de més
encimbellades.
No t'has de fiar de mi quan em vegis
riure.
Ja n'he atrapat d'altres, creu-me.
Estic enamorat, però no precisament de tu.

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse

Mein Liebster singt

Mein Liebster singt am Haus im
Mondenscheine,
Und ich muß lauschend hier im Bette liegen.
Weg von der Mutter wend ich mich und
weine,
Blut sind die Tränen, die mir nicht versiegen.

Den breiten Strom am Bett hab ich geweint,
Weiß nicht vor Tränen, ob der Morge
scheint.

Den breiten Strom am Bett weint ich vor
Sehnen;
Blind haben mich gemacht die blutgen
Tränen.

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse

Wie soll ich fröhlich sein

Wie soll ich fröhlich sein und lachen gar,
Da du mir immer zürnest unverhohlen?
Du kommst nur einmal alle hundert Jahr,
Und dann, als hätte man dir's anbefohlen.

Was kommst du, wenn's die Deinen ungerne
sehnen?
Gib frei mein Herz, dann magst du
weitergehn.
Daheim mit deinen Leuten leb in Frieden,
Denn was der Himmel will, geschieht
hienieder.

Halt Frieden mit den Deinige zu Haus,
Denn was der Himmel will, das bleibt nicht
aus.

El meu estimat canta

El meu estimat canta davant la casa al clar
de lluna
i jo m'haig de quedar al llit escoltant.
Em tombo d'esquena a la mare i
ploro
llàgrimes de sang, que no s'acaben.

L'ample riu del costat del llit l'he plorat jo,
i amb tantes llàgrimes no sé si lluu el
matí.

L'ample riu l'he plorat per
enyorament,
les llàgrimes de sang m'han deixat
cega.

Com puc estar content

Com puc estar content i riure
si estàs sempre clarament enutjat amb mi?
Només vens una vegada cada cent anys,
i encara com si t'hi haguessin obligat.

Per què vens, si tan poc et plau veure els
teus?
Allibera el meu cor, i segueix el teu
camí.
Viu tranquil a casa amb la teva gent,
car aquí es farà el que el cel
vulgui.

Tingues pau a casa teva amb els teus,
car el que el cel vol, no
faltarà.

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas

O wär dein Haus durchsichtig wie ein Glas,
Mein Holder, wenn ich mich vorüberstehe!
Dann säh ich drinnen dich ohn Unterlaß,
Wie blick ich dann nach dir mit ganzer Seele!

Wie viele Blicke schickte mir dein Herz,
Mehr als da Tropfen hat der Fluß im März!
Wie viele Blicke schickt ich dir entgegen,
Mehr als da Tropfen niedersprühn im Regen!

Anònim

Versió alemanya de Paul Heyse

Schweig einmal still

Schweig einmal still, du bist gartsgar
Schwätzer dort!
Zum Ekel ist mir dein verwünschtes Singen.
Und triebst du es bis morgen früh so fort,
Doch würde dich kein schumckes Lied
gelingen,
Schweig einmal still und lege dich aufs Ohr!
Das Ständchen eines Esels zög ich vor.

Oh, si la teva casa fos transparent com el cristall

Oh, si la teva casa fos transparent com el cristall,
estimat, quan passo pel davant furtivament!
Llavors podria veure't sense parar!
Com et miraria amb tota la meva ànima!

Quantes mirades m'enviaria el teu cor,
més que gotes no porta el riu el març!
Quantes mirades meves et vindrien a trobar,
més que les gotes que escampa la pluja!

Calla d'una vegada

Calla d'una vegada, xerraire
abominable!
Em fastiguegen els teus condemnats cants!
I encara que continuïs fins a la matinada,
no assoliràs de cantar una cançó
agradable.
Calla d'una vegada, i ves-te'n a dormir!
Prefereixo la serenata d'un ase!

Traduccions de Manuel Capdevila i Font

EDUARD TOLDRÀ

(1895 — 1962)

Josep Carner (1884 — 1970)

Els obercoccs i les petites collidores

Diu Iris a Myrtila:

—Oh, amiga, jo no sé!...

Tants obercoccs hi deixes
damunt l'obercoquer?

—Oh, Iris, prou m'agrada

menjar-ne a torbellins

i sentir l'or alegre

com raja boca endins.

Mes arriba el mal temps

i prop del flam furient,

jo sento en la teulada

dansar teules i vent,

i em plau quan nostra mare,

veient-nos entristits

i com freguem els nassos

i com bufem els dits,

ens dugui riolera,

quan cau la neu a flocs,

un pot amb confitures

de préssecs o obercoccs.

Trinitat Catasús (1887 — 1940)

Abril

Trèmula rialla

de dia daurat;

ventijol qui calla

en la immensitat.

Palpitanta i jove

majestat d'abril;

vestidura nova

dels arbres. Subtil,

diàfana i clara

delícia del verd,

amb què el món, suara,

de llum s'és cobert,

quan el fontinyó

tremolant, sentia

la seva frescor

tornada alegria.

Pluja lenta i blanca

de flors d'ametller,

que cau de la branca

quan l'oratjol ve.

Noies pels portals;

finestra enramada;

festes matinals

xopes de rosada.

I passa l'abril

damunt de poncelles,

xamós i gentil,

cantant caramelles.

AGRAÏMENTS

Col·laborador principal

Amb el suport de

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Amb l'ajut de

Diputació de Girona

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat

Castelló d'Empúries

Ajuntament de Vilabertran

Amb el patrocini de

Damm
Fundació

Gràcies a

Audi

Autopodium

Girona - Olot - Figueres - Lloret de Mar

CONSELL COMARCAL
DE L'ALT EMPORDÀ

AVINYONET DE
PUIGVENTÓS
AJUNTAMENT

Mitjà col·laborador

Col·laboradors institucionals

En col·laboració amb

Bisbat de Girona · Liederbend · Nord Produccions i Events · Parròquia de Santa Maria de Vilabertran

Partners internacionals

Liedzentrum Heidelberg · Schubertiade · Der Lyrische Salon Weimar

Organitza

Associació
Franz Schubert